

РЕШЕНИЕ

№ 5701

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **4690** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. П. Б. от [населено място] срещу решение N 21 от 26.03.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 6691 по описа за 2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 10362/23.02.2011г. на заместник-началник на отдел "Пътна полиция" /ОПП/ при СДВР, с което на касатора са наложени следните наказания : за нарушение на чл.20, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на осн.чл.179, ал.2, пр.1 от с.з. – глоба в размер на 100лв.; за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б."в" от ЗДвП и на осн.чл.175, ал.1, т.5 от с.з.- глоба в размер на 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила- касационни отменителни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че при неизяснена фактическа обстановка, районният съд необосновано е приел, че авторството на нарушението е доказано, като не е положил усилия да събере и други доказателства. В хода на съдебното следствие, съдът е разпитал само свидетеля по съставянето на акта, а за разкриване на

обективната истина е следвало да разпита и лицето, съставило протокола за ПТП, както и автора на докладната записка, въз основа на която е съставен акта. Счита, че поради незадълбочено и повърхностно дирене, обстоятелства от решаващо значение за предмета на делото са останали неразкрити. Моли съдебното решение да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление.

В с.з., касаторът не се явява и не изпраща представител. Представена е писмена защита от упълномощен адвокат.

Ответникът не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за нейната неоснователност .

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

При постановяване на решението си районният съд е извършил проверка на издадените акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена. Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, които се споделят от касационната инстанция.

Съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Приел е, че в обстоятелствената част на АУАН и НП подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението - коректно са отразени мястото, времето, начина на извършване на нарушението, начина на констатирането на същото, подробно и точно е описана правната му квалификация.

По същевото на спора, СРС е приел за безспорно установено, че на 13.12.2010г., около 10.00ч., в [населено място], жалбоподателят е управлявал товарен автомобил „И.” и поради несъобразена с пътната обстановка / мокра настилка/ самокатастрофирал в сградата на дом N 10, нарушавайки чл.20, ал.1 от ЗДвП. Водачът напуснал мястото на събитието без да изпълни задължението си по чл.123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДвП. След като били извикани от собственика на имота, дежурен екип ПТП 91-6 отишли на място, където съставили протокол за ПТП N 1374175 и скица на ПТП. Изготвена е и докладна записка . След извършена справка от контролните органи е установен водача на товарния автомобил и въз основа на протокола и докладната записка , на В. П. Б. е съставен АУАН N 10362 от 26.01.2011г. Въз основа на акта е издадено и спорното НП N 10362/23.02.2011г.

Съдът е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства. Неоснователно е възражението на касатора за липса на достатъчно доказателства, от които да се направи категоричен извод , че именно той е извършил вмененото му с НП нарушение на посочената дата и място. Действително, изводът на съда за законосъобразност на НП е обоснован предимно с писмените доказателства по делото, но тук е мястото да се отбележи, че санкционираното лице, надлежно представлявано в хода на съдебното производство, развило се пред СРС не е ангажирало доказателства, разколебаващи

авторството на деянието. От друга страна, жалбоподателят и неговият процесуален представител не са направили своевременно искане да бъдат разпитани като свидетели сочените едва в касационната жалба лица. За касатора е съществувала такава възможност, но същият не се е възползвал от нея пред районния съд, поради което е недопустимо да черпи права от собственото си процесуално бездействие.

Определените от административно-наказващия орган наказания – глоба в размер на 100лв. за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП е в предвидения в закона минимум, а за нарушението на чл.123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДвП, за което законодателят е предвидил лишаване от право да управлява МПС за срок от три до шест месеца и глоба от 50 до 200лв., наложените наказания са в близък до минималния предвиден размер.

По изложените съображения касационната жалба се явява основателна, а обжалваното решение на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - ГРАД, XIII-ТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение N 21 от 26.03.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 6691 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.